

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине, сачињен 17. децембра 2014. године, у Београду, у оригиналу на српском, кинеском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
КИНЕ**

Влада Републике Србије и Влада Народне Републике Кине (у даљем тексту: стране уговорнице);

Будући да су чланице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству која је отворена за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године;

У жељи да закључе споразум у циљу успостављања и развијања ваздушног саобраћаја између територија својих држава и даље;

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

1. За потребе овог споразума, уколико није друкчије утврђено:

а) „органи надлежни за ваздушни саобраћај” означава, за Републику Србију-Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, а за Народну Републику Кину-Управу цивилног ваздухопловства Кине, и свако друго лице или тело овлашћено да обавља функције које сада обављају наведени органи;

б) „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу, седмог дана децембра 1944. године, као и сваки Анекс или свака његова измена, усвојена према члану 90. те Конвенције, ако су те измене на снази за стране уговорнице, и свака измена Конвенције према члану 94. исте, ако су обе стране уговорнице потврдиле те измене;

в) „Споразум” означава овај споразум, Анекс приложен уз Споразум и сваку измену и допуну Споразума или Анекса у складу са одредбама члана 16. овог споразума;

г) „одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца који је одређен и овлашћен према одредбама члана 3. овог споразума;

д) „уговорени саобраћај” означава редовни међународни ваздушни саобраћај на линијама утврђеним у Анексу уз Споразум ради превоза путника, пртљага, робе и поште, одвојено или у комбинацији;

ђ) „капацитет” означава, у односу на ваздухоплов, плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на једној линији или делу линије, а „капацитет“ у односу на конкретан саобраћај, означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду, на једној линији или делу линије;

е) „територија” има значење одређено чланом 2. Конвенције;

ж) „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац” и „слетање у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена чланом 96. Конвенције;

з) „тарифа” означава цену која се плаћа за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући и цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге које обавља авио-превозилац у вези са ваздушним саобраћајем, изузимајући накнаду и услове за превоз поште;

- и) „накнаде корисника“ означавају накнаде које се, у складу са одредбама члана 11. овог споразума, наплаћују од авио-превозилаца за коришћење аеродрома, његових постројења, техничких и других средстава и услуга, као и накнаде за коришћење уређаја за ваздушну пловидбу, средстава веза и услуга;
- ј) „ваздухоплов“ означава цивилни ваздухоплов;
- к) „распоред линија“ означава Распоред линија у Анексу уз овај споразум или према изменама и допунама у складу са чланом 16. овог споразума;
- л) „утврђена линија“ означава линију утврђену у Распореду линија.

Члан 2.

Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права одређена у овом споразуму за обављање уговореног саобраћаја одређених авио-превозилаца државе друге стране уговорнице:

- а) да лети, без слетања, преко територије државе друге стране уговорнице на ваздушним путевима које утврде органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице;
- б) да слеће на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе, под условом да органи надлежни за цивилно ваздухопловство државе друге стране уговорнице дају одобрење;
- в) да слеће на територију државе друге стране уговорнице на местима одређеним у Анексу уз Споразум, у циљу укрцавања и искрцавања путника, робе и поште, одвојено или у комбинацији, у међународном саобраћају, који започиње или се завршава на територији државе прве стране уговорнице.

2. Одредбе става 1. не дају одређеном авио-превозиоцу државе једне стране уговорнице право да укрцава, на територији државе друге стране уговорнице, путнике, пртљаг робу и пошту, који се превозе уз надокнаду за неко друго место на територији државе друге стране уговорнице.

3. Уколико одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице није у могућности да обавља, због војних сукоба, политичких немира или других неуобичајених околности, уговорени саобраћај предвиђеним рутама, друга страна уговорница предузима све што је у њеној моћи да омогући обављање наведеног саобраћаја одговарајућим привременим рутама, у складу са договором страна уговорница.

Члан 3.

Одређивање авио-превозилаца и издавање дозвола

1. Стране уговорнице обавештавају једна другу, писаним путем, о одређивању једног или више авио-превозилаца за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, као и повлачењу и измени исте.

2. По пријему обавештења о одређењу, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на основу одредаба ст. 3. и 4. овог члана, без одлагања издају одређеном авио-превозиоцу дозволу за обављање саобраћаја.

3. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу да захтевају од одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице да докаже да испуњава услове прописане законима и прописима које ти органи примењују на обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са одредбама Конвенције.

4. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице имају право да одбију да издају дозволу за обављање ваздушног саобраћаја, наведену у ставу 2. овог члана, или да одређеном авио-превозиоцу пропишу услове за коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума, у случају да нису уверени да државе стране уговорнице која одређује авио-превозиоца или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим превозиоцем.

5. Авио-превозилац, одређен или овлашћен у складу са одредбама овог члана, може да отпочне обављање уговореног саобраћаја, под условом да се придржава одредби овог споразума.

Члан 4.

Повлачење и обустављање дозволе за обављање саобраћаја

1. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице имају право да повуку дозволу за обављање саобраћаја или да обуставе коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума или да одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице уведу услове потребне за коришћење тих права у следећим случајевима:

а) ако авио-превозилац не може да докаже да испуњава услове прописане законима и прописима које органи надлежни за ваздушни саобраћај примењују на обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом;

б) ако нису уверени да држава стране уговорнице која одређује авио-превозиоца или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим превозиоцем;

в) ако се тај авио-превозилац не придржава закона и прописа стране уговорнице која даје та права;

г) ако авио-превозилац на неки други начин не обавља уговорени саобраћај у складу са условима прописаним овим споразумом.

2. Ако непосредно повлачење, обустављање или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана није неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, то право се користи тек после консултација са другом страном уговорницом, у складу са чланом 15. овог споразума.

Члан 5.

Примена закона и прописа

1. Закони и прописи државе једне стране уговорнице, којима се уређује улазак, боравак или одлазак са територије њене државе ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај или ваздушни саобраћај, примењују се и на ваздухоплове одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице.

2. Закони и прописи државе једне стране уговорнице, којима се уређује улазак, боравак и излазак са територије те државе путника, посаде, пртљага, робе или поште, као што су прописи који се односе на улазак, излазак, исељење и усељење, царину, пасоше, прописи о девизном пословању или прописи о карантину, примењују се на путнике, посаду, пртљаг, робу или пошту који се превозе ваздухопловима одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице док улазе, бораве или одлазе на наведеној територији.

3. Путници, пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у ситуацији која укључује

примену мера обезбеђивања и мера против насиља, ваздухопловног пиратства и кријумчарења контролисаних дрога.

Члан 6.

Признавање потврда и дозвола

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које је издала или признала једна страна уговорница, а чија важност није истекла, признаје и друга страна уговорница, под условом да су захтеви према којима су те потврде или дозволе издати или признати једнаки или већи од минималних стандарда, који су утврђени или могу да се утврде у складу с Конвенцијом.

2. Свака страна уговорница задржава право да одбије да призна, за летове изнад територије своје државе, потврде о оспособљености и дозволе, које су држављанима њене државе издали или признали органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, или неке друге државе.

Члан 7.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да обавеза да обезбеђују цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухопловима, потписане у Токију 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу 16. децембра 1970. године и Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монреалу 23. септембра 1971. године и Протокола о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности аеродрома који служе међународном цивилном ваздухопловству, потписаног у Монреалу 24. фебруара 1988. године или било којег другог међународног споразума о обезбеђивању у ваздухопловству који је обавезујући за државе обе стране уговорнице.

2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, путника и посада, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге претње уперене против обезбеђивања цивилног ваздухопловства.

3. Стране уговорнице у међусобним односима поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству које је утврдила Међународна организација цивилног ваздухопловства у Анексу уз Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, у оној мери у којој се одредбе о обезбеђивању примењују на стране уговорнице; и захтевају да корисници ваздухоплова у регистру њихове државе или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници аеродрома на територији њихове државе поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству.

4. Свака страна уговорница се слаже да од корисника ваздухоплова може да захтева да поштује одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству наведене у ставу 3. овог члана, које друга страна уговорница захтева за улазак на територију, одлазак са територије или за време боравка на територији државе те друге стране уговорнице.

5. Свака страна уговорница обезбеђује да се на територији њене државе ефикасно примењују мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посада, ручног пртљага, пртљага, робе и залиха ваздухоплова пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену оправданих специјалних мера обезбеђивања због одређене претње.

6. У случају да се догоди инцидент, или претња инцидентом, незаконита отмица цивилног ваздухоплова, или друга незаконита радња уперена против безбедности тих ваздухоплова, путника и посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој на тај начин што олакшавају комуникације и примењују друге одговарајуће мере намењене за брзо и безбедно окончање таквог инцидента или претње инцидентом.

Члан 8.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације о стандардима безбедности, у свакој области која се односи на посаде, ваздухоплове или њихово коришћење, које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења захтева.

2. Ако, после таквих консултација, једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у било којој од тих области, који су бар једнаки минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, прва страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о закључцима и мерама које сматра потребним за усклађивање са тим минималним стандардима, а друга страна уговорница предузима одговарајуће корективне мере. Ако друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере, настаје основ за примену одредби члана 4. овог споразума.

3. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, договорено је да сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице у саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, ради провере важности докумената ваздухоплова, као и докумената посаде и видљивог стања ваздухоплова и његове опреме (у даљем тексту: преглед на рампи), под условом да то не доводи до неоправданог кашњења.

4. Ако преглед на рампи или низ прегледа на рампи дају повод за:

а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, или

б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији,

органи надлежни за ваздушни саобраћај државе стране уговорнице чији овлашћени представници врше преглед, могу да закључе, у складу са одредбама члана 33. Конвенције, да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова или посаде тог ваздухоплова издате или признате или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да приступ у циљу обављања прегледа на платформи неког ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе једне стране уговорнице, у складу са ставом 3. овог члана, буде ускраћен од стране представника тог или тих авио-превозилаца, друга страна уговорница може да закључи да постоји озбиљна забринутост која је наведена у ставу 4. овог члана, и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице задржавају право да одмах повуку или измене дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да закључе, било на основу прегледа на рампи, низа прегледа на рампи, ускраћивања приступа ради прегледа на рампи, консултација или на други начин, да је тренутан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја авио-превозилаца.

7. Сваки поступак једне стране уговорнице, у складу са ст. 2. или 6. овог члана обуставља се када престану да постоје разлози за предузимање тих поступака.

Члан 9.

Представништва авио-превозилаца и пренос прихода

1. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да, на територији државе друге стране уговорнице, отвори представништво са продајним, техничким, оперативним и другим особљем, у циљу обављања ваздушног саобраћаја, а у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице.

2. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да продаје услуге превоза на територији државе друге стране уговорнице и издаје сопствена превозна документа, у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице. Продаја се врши непосредно у представништима авио-превозилаца, или преко овлашћених агената.

3. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице може да, на сопствени захтев, а по измирењу пореских обавеза према пореским законима и прописима државе друге стране уговорнице, слободно пренесе вишак прихода који је остварен на територији државе те друге стране уговорнице продајом услуга превоза. Пренос је дозвољен без икаквих ограничења по девизном тржишном курсу за текуће исплате који важи на дан подношења захтева за конверзију и пренос средстава, и не подлеже никаквим накнадама, осим уобичајених накнада банака за такве трансакције.

4. Уколико једна страна уговорница уведе ограничења на пренос вишка прихода над расходима које оствари одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, друга страна уговорница такође има право да уведе иста ограничења одређеном авио-превозиоцу државе прве стране уговорнице.

Члан 10.

Ослобађање од царина, дажбина и такса

1. Ваздухоплови које у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, залихе горива и мазива, залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван), ослобођени су свих царинских дажбина, такса, трошкова прегледа и осталих накнада или такса, по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема и те залихе остану на ваздухопловима, док не напусте територију државе те стране уговорнице.

2. Такође, од свих царинских дажбина, такса, трошкова прегледа и осталих накнада или такса, изузев накнада за учињене услуге, ослобађају се:

а) редовна опрема, резервни делови (укључујући и моторе), горива, уља (укључујући и хидрауличке течности, мазива) и залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван) унети на територију државе једне или друге стране уговорнице и намењени за коришћење на ваздухоплову којим се обавља уговорени саобраћај одређеног авио-превозиоца, чак и када ова опрема и предмети треба да се искористе на делу пута изнад територије државе стране уговорнице;

б) резервни делови (укључујући и моторе), унети на територију државе једне или друге стране уговорнице ради одржавања или поправке ваздухоплова које у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице;

в) гориво и мазива намењени за снабдевање ваздухоплова који приликом обављања уговореног саобраћаја користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу пута изнад територије државе стране уговорнице на којој су унети на ваздухоплов.

3. На опрему и предмете наведене у ставу 2. овог члана примењују се мере царинског надзора и контроле у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице.

4. Опрема и предмети наведени у ст. 1. и 2. овог члана, задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице могу да се истоваре на територији државе друге стране уговорнице само уз сагласност царинских органа државе те стране уговорнице и могу да се ставе под надзор царинских органа државе те стране уговорнице до времена док не напусте територију државе те стране уговорнице или се стављају у неки од царински дозвољених поступака, у складу са царинским прописима државе друге стране уговорнице.

5. Ослобађања наведена у ст. 1. и 2. овог члана такође се примењују у ситуацијама када одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице закључи са другим авио-превозиоцима, који имају право на слична ослобођења на територији државе друге стране уговорнице, уговоре о зајму или преносу предмета наведених у ст. 1. и 2. овог члана.

6. Потребна документа одређеног авио-превозиоца државе једне или друге стране уговорнице, укључујући путне карте, ваздухопловне товарне листове и рекламни материјал ослобођени су, по основу реципроцитета, од плаћања свих царинских дажбина, такса трошкова прегледа и осталих накнада или такса на територији државе друге стране уговорнице.

7. Пртљаг, роба и пошта у директном транзиту ослобођен је, по основу реципроцитета, од плаћања свих царинских дажбина, такса трошкова прегледа и осталих накнада или такса, изузев накнада за учињене услуге.

Члан 11.

Накнаде корисника

1. Ниједна страна уговорница не уводи нити дозвољава да се одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице уведу накнаде корисника више од оних које уводи авио-превозиоцима било које друге државе који обављају сличан међународни ваздушни саобраћај.

2. Стране уговорнице подстичу консултације о накнадама корисника између органа надлежних за утврђивање накнаде своје државе и авио-превозилаца који користе услуге и средства тих органа. Оправдано обавештење о сваком предлогу за измену накнада корисника доставља се корисницима како би могли да изразе своје мишљење пре доношења измена. Свака страна уговорница подстиче надлежне органе своје државе и кориснике да размењују одговарајуће информације о накнадама корисника.

Члан 12.

Принципи по којима се уређује обављање уговореног саобраћаја и одобравање редова летења

1. Одређени авио-превозиоци државе обе стране уговорнице имају правичне и подједнаке могућности за обављање уговореног саобраћаја.
2. Приликом обављања уговореног саобраћаја, одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице узимају у обзир интересе авио-превозиоца државе друге стране уговорнице како не би угрожавали саобраћај који наведени авио-превозилац обезбеђује на читавој или делу истих линија.
3. Уговорени саобраћај који обављају одређени авио-превозиоци држава страна уговорница тесно је повезан са потребом за превозом на утврђеним линијама и основни циљ сваког одређеног авио-превозиоца је обезбеђивање капацитета, при оправданом фактору оптерећења, који одговара текућим и оправдано предвиђеним захтевима за превоз путника, робе и поште између територија њихових држава.
4. Одредбе о превозу путника (робе, поште) који се укрцавају или искрцавају на тачкама на утврђеним линијама на територији државе друге стране уговорнице и тачкама на територији треће државе морају да буду у складу са општим принципима да се капацитет односи на:
 - а) захтеве саобраћаја за и са територије државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца;
 - б) захтеве саобраћаја у области кроз коју пролази уговорени саобраћај, након што се у обзир узме и саобраћај који обављају авио-превозиоци држава из те области; и
 - в) захтеве за даља одредишта.
5. Одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице подносе ред летења на сагласност органима надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, најкасније шездесет (60) дана пре датума отпочињања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама. Наведени ред летења садржи податке о врсти саобраћаја, ваздухопловима, фреквенцији и периоду важења. Свака накнадна измена реда летења се подноси најкасније тридесет (30) дана пре датума примене.
6. Ако одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице жели да обавља додатне летове у уговореном саобраћају поред одобреног реда летења, тај авио-превозилац мора за захтева претходно одобрење органа надлежних за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице. Такви захтеви се најчешће подносе најкасније пет радних дана пре обављања таквих летова.

Члан 13.

Тарифе

1. Тарифе одређених авио-превозилаца на утврђеним линијама између територија држава страна уговорница утврђују се на разумном нивоу, уз дужно поштовање свих релевантних фактора, укључујући трошкове обављања саобраћаја, интерес корисника, оправдану добит, карактеристике услуге (као што је брзина и стандард смештај), и када је то одговарајуће, тарифе других авио-превозилаца који обављају саобраћај на утврђеним линијама или делу утврђених линија.

2. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе било које стране уговорнице могу да захтевају да се тарифе подносе на сагласност у њиховој одговарајућој форми. Тарифе се подносе најкасније шездесет (60) дана пре датума предложеног за увођење, осим уколико органи надлежни за ваздушни саобраћај не дозволе да се подношење врши у најкраћем могућем року.

3. Ако органи надлежни за ваздушни саобраћај државе било које стране уговорнице захтевају подношење тарифа, иста ступа на снагу тек када буде одобрена. У случају да је рок за подношење скраћен, у складу са ставом 2. овог члана, период у којем се мора доставити обавештење о неслагању је краћи од тридесет (30) дана.

4. Ако се органи надлежни за ваздушни саобраћај не слажу око тарифа које су им поднете на сагласност у складу са одредбама овог члана, спор се решава према одредбама члана 17. овог споразума.

5. Када је предложено да органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне или обе стране уговорнице интервенишу у вези тарифе која је поднета на сагласност, основни циљ такве интервенције је:

- а) спречавање неоправдано дискриминаторних тарифа;
- б) заштита потрошача од цена које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне, било због злоупотребе доминантног положаја;
- в) заштита авио-превозилаца од цена у мери у којој су вештачки ниске због непосредних или посредних државних субвенција;
- г) заштите авио-превозилаца од ниских цена, уколико постоји доказ о намери да се елиминише конкуренција.

6. Тарифе које су утврђене према одредбама овог члана остају на снази док се не утврде нове тарифе.

Члан 14.

Достављање статистичких података

Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице достављају органима надлежним за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице, на њихов захтев, периодичне извештаје или друге сличне информације у вези са обављањем уговореног саобраћаја.

Члан 15.

Консултације

1. Свака страна уговорница или органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе могу, у било ком тренутку, да захтевају консултације са другом страном уговорницом или органима надлежним за ваздушни саобраћај њене државе.

2. Консултације које захтева једна од страна уговорница или органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе започињу у року од шездесет (60) дана од дана подношења захтева, осим ако се друкчије не договори.

Члан 16.

Измене и допуне

1. Ако једна или друга страна уговорница процени да би требало изменити и допунити било коју одредбу овог споразума, она може да захтева одржавање консултација са другом страном уговорницом. Те консултације, које се могу обављати директним разговорима или кореспонденцијом, започињу у року од деведесет (90) дана од дана пријема захтева, осим ако се стране уговорнице не договоре о продужетку тог рока.

2. Консултације из става 1. овог члана могу се одржати и између органа надлежних за ваздушни саобраћај.

3. Свака измена и допуна Споразума ступа на снагу када стране уговорнице обавесте једна другу, разменом дипломатских нота да су их спровеле унутрашње процедуре у складу са својим унутрашњим законодавством.

4. Измене и допуне Анекса могу се договорити непосредно између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница и ступају на снагу даном постизања договора између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

Члан 17.

Решавање спорова

1. Ако дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, стране уговорнице настоје, пре свега, да реше спор преговорима.

2. Ако се решење не постигне непосредним преговорима, стране уговорнице решавају спор дипломатским каналима.

Члан 18.

Престанак важења споразума

1. Свака страна уговорница може, у било ком тренутку, да обавести другу страну уговорницу дипломатским путем, у писменој форми, о својој намери да откаже овај споразум. Обавештење се истовремено доставља Међународној организацији цивилног ваздухопловства. У том случају, Споразум престаје да важи након истека рока од дванаест (12) месеци од дана када друга страна уговорница прими обавештење, осим ако се обавештење о престанку важности не повуче споразумно пре истека тог рока.

2. Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено четрнаестог (14.) дана од дана пријема обавештења од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 19.

Усаглашеност са мултилатералним споразумима

Ако неки мултилатерални споразум у области ваздушног саобраћаја ступи на снагу за обе стране уговорнице, стране уговорнице се консултују како би одлучиле да ли је потребно да се измени овај споразум, имајући у виду наведени мултилатерални споразум.

Члан 20.

Регистрација

Овај споразум, и све измене и допуне Споразума, региструју се код Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 21.

Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте, којом једна страна уговорница обавештава другу да је спровела унутрашњу процедуру утврђену унутрашњим прописима за ступање споразума на снагу.

Ступањем на снагу овог споразума престаје да важи Споразум о цивилном ваздушном саобраћају између Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Народне Републике Кине, потписан у Београду, 14. априла 1972. године.

У ПОТВРДУ чега су, доле потписани, прописно овлашћени, потписали овај споразум.

САЧИЊЕНО у Београду, дана 17. децембра 2014. године, у два оригинална примерка на српском, кинеском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако аутентични. У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Потпредседник Владе и министар
грађевинарства, саобраћаја и
инфраструктуре
Проф. др Зорана Михајловић

ЗА ВЛАДУ
НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ

Заменик администратора
Управа цивилног ваздухопловства Кине
Ли Јинг

А Н Е К С
РАСПОРЕД ЛИНИЈА

А) Одређени авио-превозилац Републике Србије има право да обавља редован међународни ваздушни саобраћај у оба правца на следећим линијама:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Места у Републици Србији	Два места које слободно одређује	Три места у Народној Републици Кини које слободно одређује	Два места које слободно одређује

Б) Одређени авио-превозилац Народне Републике Кине има право да обавља редован међународни ваздушни саобраћај у оба правца на следећим линијама:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Места у Народној Републици Кини	Два места које слободно одређује	Три места у Републици Србији које слободно одређује	Два места које слободно одређује

Напомене:

1. Коришћење права пете слободе може да се договори између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.
2. Одређени авио-превозиоци опслужују сва места међуслетања и места даље, без коришћења права пете слободе.
3. Одређени авио-превозилац једне или друге државе стране уговорнице може да изостави слетање у сваком месту, под условом да саобраћај отпочиње на територији државе стране уговорнице која је одредила авио-превозилаца.
4. Места у наведена у Распореду линија се не односе на Специјалну административну област Хонг Конг, Специјалну административну област Макао и кинеску провинцију Тајван.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Уставни основ за потврђивање међународног уговора садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, по којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине потписали су, 17. децембра 2014. године, проф. др Зорана Михајловић, потпредседник Владе Републике Србије и министар грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре и Ли Јинг, заменик администратора Управе цивилног ваздухопловства Кине.

Потврђивање Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине представљаће дугорочни правни основ за даље унапређење односа између две државе, с обзиром на чињеницу да је у питању модеран споразум, усклађен са савременим тенденцијама у међународном цивилном ваздухопловству, којим се у целини уређују односи у области ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Народне Републике Кине и промовишу и испуњавају високи међународни ваздухопловни стандарди.

Такође, овај споразум отвара шире могућности и представља чврст темељ дугорочне успешне сарадње, како за авио-превозиоце и друге ваздухопловне субјекте држава страна уговорница, тако и за друге субјекте у укупним привредним кретањима између Републике Србије и Народне Републике Кине.

III. СТВАРАЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ОБАВЕЗА ИЗВРШАВАЊЕМ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Извршавањем овог споразума не стварају се финансијске обавезе за Републику Србију.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно издвајање средстава из буџета Републике Србије.